

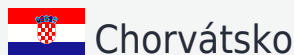
[Domovská Stránka](#) > ... > [Rodinné Veci a Dedenie](#) > [Rozvod A súdna Rozluka](#) > Croatia

Rozvod a súdna rozluka

Autor obsahu

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Aké sú podmienky na dosiahnutie rozvodu?

Na to, aby súd vydal rozhodnutie o rozvode, musí oprávnená osoba alebo osoby (aktívne legitimované) začať príslušné súdne konanie o rozvode (občianskoprávne alebo nespоровé) v súlade s ustanoveniami článku 50, 369 a 453 zákona o rodine (*Obiteljski zakon*) [*Narodne Novine* (NN; Úradný vestník Chorvátskej republiky), č. 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 a 156/2023]. Ak majú manželia spoločne maloleté dieťa, k návrhu na rozvod manželstva dohodou sa musia priložiť príslušné listiny a dokumenty tvoriace prílohu (správa o povinnom poradenstve a plán spoločnej rodičovskej starostlivosti, podľa článku 55 v spojení s článkom 456 zákona o rodine). Podobné predpisy platia vtedy, ak majú manželia spoločne maloleté dieťa a len jeden z manželov podá návrh na rozvod manželstva (správa o povinnom poradenstve – článok 57 v spojení s článkom 379 zákona o rodine).

Preto sa pred podaním spoločného návrhu na rozvod manželstva dohodou alebo predtým, ako jeden z manželov podá návrh na rozvod manželstva, vyžaduje od manželov, ktorí majú spoločne maloleté deti, aby predložili žiadosť o povinné poradenstvo na krajský úrad Chorvátskeho inštitútu pre sociálnu prácu (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) s príslušnosťou pre miesto, v ktorom má dieťa trvalý alebo prechodný pobyt, prípadne miesto, v ktorom mali manželia naposledy spoločný trvalý alebo prechodný pobyt (články 321, 322, 323 zákona o rodine).

2 Aké sú dôvody na rozvod?

Podmienky rozvodu upravujú ustanovenia článku 51 zákona o rodine. Na základe uvedených právnych ustanovení súd zruší manželstvo, ak:

1. obaja manželia podali žiadosť o rozvod dohodou;
2. sa domnieva, že došlo k závažnému a trvalému rozvratu manželských vzťahov; alebo
3. od zániku manželského zväzku uplynul 1 rok.

3 Aké sú právne dôsledky rozvodu, pokiaľ ide o:

3.1 osobné vzťahy medzi manželmi (napr. priezvisko)

Jedným z právnych dôsledkov zániku manželstva je zánik osobných práv a povinností manželov (články 30 – 33 zákona o rodine). V zákone o rodine sa stanovuje, že v prípade zániku manželstva (anulovaním alebo rozvodom) si môže každý z bývalých manželov ponechať priezvisko, ktoré mal v čase zániku manželstva (článok 48 zákona o rodine).

3.2 rozdelenie majetku manželov

Pred zánikom bezpodielového spoluvlastníctva manželov (dohodou alebo súdnym rozhodnutím v nespоровom konaní) sa najčastejšie vyskytuje problém rozdelenia práv a predmetov, ktoré sú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, od práv a predmetov, ktoré sú individuálnym vlastníctvom jednotlivých manželov (rozlišujú sa tri súbory aktív). Uvedené problémy sa riešia v občianskom súdnom konaní na základe príslušných

ustanovení zákona o rodine (články 34 – 39 a články 43 – 46), ak manželia neboli schopní dosiahnuť dohodu o majetkovom vyrovnaní (dohoda o majetkovom režime manželov, články 40 – 42 zákona o rodine), a to alternatívnym uplatňovaním zákona o vlastníctve a ďalších vecných právach (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*), zákona o občianskoprávných záväzkoch (*Zakon o obveznim odnosima*), zákona o pozemkovom registri (*Zakon o zemljišnim knjigama*), zákona o obchodných spoločnostiach (*Zakon o trgovačkim društvima*), exekučného zákona (*Ovršni zakon*) a zákona o občianskom súdnom konaní (*Zakon o parničnom postupku*) (články 38, 45 a 346 zákona o rodine).

3.3 maloleté deti manželov

Právne dôsledky zániku manželstva, ktoré sa vzťahujú na maloleté deti, zahŕňajú niekoľko dôležitých otázok: s ktorým rodičom bude dieťa žiť po zániku manželstva, udržiavanie osobného vzťahu s rodičom, s ktorým dieťa nebude žiť, výživné na dieťa a akým spôsobom budú zabezpečené zostávajúce oblasti rodičovskej starostlivosti (napr. zastupovanie dieťaťa, uzatváranie právnych záležitostí, správa majetku a nakladanie s majetkom dieťaťa a vzdelávanie a zdravie dieťaťa). Manželia môžu dosiahnuť dohodu o týchto právnych dôsledkoch rozvodu (plán spoločnej rodičovskej starostlivosti), a začať tak jednoduchšie a rýchlejšie nesporné rozvodové konanie (články 52, 54 – 55, 106 a 453 – 460 zákona o rodine). Ak manželia nevypracujú plán spoločnej rodičovskej starostlivosti, ktorý obsahuje dohodu o vyššie uvedených právnych dôsledkoch rozvodu, o týchto záležitostiach automaticky rozhodne súd príslušný v občianskom rozvodovom konaní, ktoré sa začalo na základe podania návrhu (články 53 – 54, 56 – 57 a 413 zákona o rodine). Rodičia však môžu dospieť k dohode o právnych dôsledkoch rozvodu v priebehu občianskeho rozvodového konania. V takomto prípade súd rozhodne na základe dohody rodičov, ak sa domnieva, že táto dohoda je v najlepšom záujme dieťaťa (článok 104 ods. 3 v spojení s článkom 420 zákona o rodine).

3.4 vyživovaciu povinnosť voči druhému z manželov?

V zákone o rodine sa stanovuje možnosť, aby jeden z manželov ešte pred skončením rozvodového konania požiadal o výživné. Ak sa počas rozvodového konania nepodá žiadosť o výživné, jeden z bývalých manželov môže do 6 mesiacov od zániku manželstva podať návrh na priznanie výživného, ak v čase skončenia hlavného pojednávania v rámci rozvodového konania boli splnené zákonné podmienky na priznanie výživného, ktoré pretrvávali až do skončenia hlavného pojednávania v rámci konania o výživnom (článok 295 – 301 a 423 – 432 zákona o rodine). K zákonným podmienkam na priznanie výživného patrí to, že manžel podávajúci žiadosť o výživné nemá dostatočné prostriedky na život alebo nedokáže získať prostriedky na život zo svojich aktív a nemôže pracovať alebo si nedokáže nájsť zamestnanie, za predpokladu, že manžel, voči ktorému sa žiadosť podáva, má dostatočné prostriedky a spôsobilosť na splnenie tohto záväzku (článok 295 zákona o rodine). Výživné sa určuje na dobu určitú. V článku 298 zákona o rodine sa uvádza, že vyživovacia povinnosť manžela môže trvať až 1 rok v závislosti od trvania manželstva a možnosť navrhovateľa zabezpečiť si v blízkej budúcnosti prostriedky na živobytie iným spôsobom. V zákone o rodine sa tiež regulujú podmienky splnenia vyživovacej povinnosti. Podľa článku 296 zákona o rodine sa výživné pre manželov určuje ako pravidelná mesačná suma vyplácaná vopred. Súd však môže na žiadosť jedného alebo oboch manželov nariadiť platbu ako jednorazovú sumu v závislosti od okolností prípadu. V súlade s ustanoveniami článku 302 zákona o rodine môžu manželia tiež uzatvoriť dohodu o výživnom v prípade rozvodu manželstva (články 302 a 470 – 473 zákona o rodine).

4 Čo znamená v praxi právny pojem „rozluka“?

V chorvátskom rodinnom práve neexistuje pojem ekvivalentný pojmu „rozluka“ (*zakonska rastava*). Analogickým pojmom k pojmu „rozluka“ by bol v súčasných právnych predpisoch pojem „zánik manželského zväzku“ (*prestanak bračne zajednice*). K „zániku manželského zväzku“ dochádza, pokiaľ manželia ukončia všetky vzájomné vzťahy, ktoré inak charakterizujú manželské spolužitie, teda ak si už neželajú žiť ako manželia a zachovať svoj zväzok. „Zánik manželského zväzku“ je pojem v rámci manželského práva, keďže podľa článku 51 zákona o rodine je jedným z právnych základov zániku manželstva uplynutie viac ako 1 roka od zániku manželského zväzku. „Zánik manželského zväzku“ má tiež osobitný význam, pokiaľ ide o majetkové vyrovnanie manželov, keďže podľa článku 36 zákona o rodine sa majetok, ktorý manželia nadobudnú prostredníctvom práce v priebehu trvania manželského zväzku (v protiklade s manželstvom) alebo ktorý z takéhoto majetku pochádza, považuje za súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

5 Aké sú podmienky rozluky?

V chorvátskom rodinnom práve neexistuje pojem ekvivalentný pojmu „rozluka“ (*zakonska rastava*). Analogickým pojmom k pojmu „rozluka“ by bol v súčasných právnych predpisoch pojem „zánik manželského zväzku“ (*prestanak bračne zajednice*). V zákone o rodine sa nestanovujú podmienky „zániku manželského zväzku“, keďže manželský zväzok je právnou normou a predstavuje obsah spolužitia. „Zánik manželského zväzku“ nastáva, keď manželia ukončia všetky vzájomné vzťahy, z ktorých inak pozostáva spolužitie, t. j. ak si už neželajú žiť ako zosobášený pár a zachovať svoj zväzok (napr. už spolu nekomunikujú atď.). Zánik manželského zväzku sa v praxi najčastejšie prejavuje tým, že jeden z manželov odíde zo spoločného domova a opustí druhého manžela.

6 Aké sú právne dôsledky rozluky?

V chorvátskom rodinnom práve neexistuje pojem ekvivalentný pojmu „rozluka“ (*zakonska rastava*). Analogickým pojmom k pojmu „rozluka“ by bol v súčasných právnych predpisoch pojem „zánik manželského zväzku“ (*prestanak bračne zajednice*). „Zánik manželského zväzku“ je pojem v rámci manželského práva, keďže podľa článku 51 zákona o rodine je jedným z právnych základov zániku manželstva uplynutie viac ako 1 roka od zániku manželského zväzku. „Zánik manželského zväzku“ má tiež osobitný význam, pokiaľ ide o majetkové vyrovnanie manželov, keďže podľa článku 36 zákona o rodine sa majetok, ktorý manželia nadobudnú prostredníctvom práce v priebehu trvania manželského zväzku (v protiklade s manželstvom) alebo ktorý z takéhoto majetku pochádza, považuje za súčasť bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zmyslom týchto ustanovení je to, že trvanie manželského zväzku sa nemusí kryť s trvaním manželstva, a to najmä vtedy, ak sa manželstvo skončí rozvodom. Spravidla k zániku manželského zväzku dôjde pred začatím rozvodového konania. Rozvodové konanie teda môže prebiehať po „zániku manželského zväzku“ a zvyčajne aj prebieha (najmä ak sa pri konaní využijú právne prostriedky nápravy).

7 Čo znamená v praxi pojem „vyhlásenie manželstva za neplatné“ („anulovanie manželstva“)?

V chorvátskom rodinnom práve sa v zmysle „anulovanie manželstva“ zvyčajne používa pojem *ponišťaj braka*, nie *poništenje braka*. „Anulovanie manželstva“ je jedným zo základných predpokladov zániku manželstva (článok 47 zákona o rodine) a predstavuje jeden z troch manželských sporov, ktoré sa upravujú v chorvátskom právnom systéme (článok 369 zákona o rodine). „Anulovanie manželstva“ predstavuje rodinnoprávnu sankciu pre prípad, že manželstvo bolo uzavreté v rozpore s ustanoveniami týkajúcimi sa platnosti manželstva (články 25 – 29 zákona o rodine). Vykonáva sa v rámci občianskeho súdneho konania, ktoré sa začína podaním návrhu (článok 369 zákona o rodine). Ustanovenia týkajúce sa „anulovania manželstva“ sa uplatňujú, ak manželstvo nie je platné (články 29, 49 a 369 – 378 zákona o rodine).

8 Aké sú podmienky anulovania manželstva?

V chorvátskom rodinnom práve sa v zmysle „anulovanie manželstva“ zvyčajne používa pojem *ponišťaj braka*, nie *poništenje braka*. Manželstvo je neplatné, ak bolo uzavreté v rozpore s ustanoveniami článkov 25 – 29 zákona o rodine, teda ak ho uzavreli osoby, ktoré nedosiahli zákonný vek na uzavretie manželstva, osoby, ktoré nie sú spôsobilé na právne úkony, osoby zbavené spôsobilosti na právne úkony týkajúce sa ich osobnej situácie alebo osoby, ktoré sú pokrvnými príbuznými alebo v príbuzenskom vzťahu na základe osvojenia, alebo ak nevesta alebo ženich žijú v predchádzajúcom manželstve alebo životnom partnerstve. Na takéto manželstvo sa uplatnia ustanovenia týkajúce sa „anulovania manželstva“ (článok 29 zákona o rodine).

9 Aké sú právne dôsledky anulovania manželstva?

V chorvátskom rodinnom práve sa v zmysle „anulovanie manželstva“ zvyčajne používa pojem *ponišťaj braka*, nie *poništenje braka*. Právne dôsledky „anulovania manželstva“ sa upravujú rovnako ako právne dôsledky zániku manželstva rozvodom (pozri odpoveď na otázku 3).

10 Existujú alternatívne mimosúdne spôsoby riešenia otázok týkajúcich sa rozvodu bez toho, aby bolo potrebné sa obrátiť na súd?

V chorvátskom právnom systéme sa o rozvode manželstva rozhoduje v súdnom konaní a mimosúdne rozvodové konanie nie je možné. Jednou zo základných zásad rodinného práva, ktorá sa osobitne zdôrazňuje pri rozvodových konaniach, je riešenie rodinných vzťahov na základe konsenzu, čo je úloha všetkých orgánov, ktoré poskytujú odbornú pomoc rodinám alebo rozhodujú o rodinných vzťahoch (článok 9 zákona o rodine). V rodinnom práve sa preto ustanovujú dva druhy mimosúdnych konaní, ktorých cieľom je riešenie záležitostí týkajúcich sa rozvodu na základe konsenzu: povinné poradenstvo (články 321 – 330 zákona o rodine) a mediácia v manželských veciach (články 331 – 344 zákona o rodine). Povinné poradenstvo vykonáva tím odborníkov z krajského úradu Chorvátskeho inštitútu pre sociálnu prácu (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) a predstavuje formu podpory pre rodinných príslušníkov (napr. manželov, ktorí chcú začať rozvodové konanie a ktorí majú spolu maloleté dieťa) k dosiahnutiu rozhodnutí o rodinných vzťahoch na základe spoločného súhlasu, pričom sa osobitne dbá na to, aby sa ochránili rodinné vzťahy týkajúce sa dieťaťa. Zahŕňa to vytvorenie plánu spoločnej rodičovskej starostlivosti, čo je dohoda o právnych dôsledkoch rozvodu, v ktorej musia byť podrobne stanovené: miesto a adresa bydliska dieťaťa, čas, ktorý dieťa stráví s každým rodičom, ako sa budú zdieľať informácie týkajúce sa súhlasu s rozhodnutiami, ktoré majú vplyv na dieťa, ako sa budú zdieľať dôležité informácie o dieťati, výška výživného ako záväzku rodiča, s ktorým dieťa nebyva, ako aj to, ako sa budú riešiť budúce problémy. Rozhodnutia na základe spoločného súhlasu sa musia týkať aj právnych dôsledkov v prípade, že sa nedospeje k dohode a začne sa súdne konanie s cieľom rozhodnúť o osobných právach dieťaťa. Mediácia v rodinných veciach je proces, pri ktorom sa účastníci snažia vyriešiť rodinné spory na základe konsenzu s pomocou jedného alebo viacerých rodinných mediátorov. Hlavným cieľom tohto postupu je vypracovať plán spoločnej rodičovskej starostlivosti a iných dohôd súvisiacich s dieťaťom, ako aj so všetkými ostatnými otázkami majetkovej a nemajetkovej povahy.

11 Kde treba podať žiadosť (návrh) o rozvod / rozluku / anulovanie manželstva? Aké formálne náležitosti treba dodržať a aké doklady musím pripojiť k žiadosti?

Manželia bez maloletého dieťaťa môžu začať súdne konanie buď tak, že ktorýkoľvek z nich podá návrh na rozvod, alebo obaja podajú žiadosť o rozvod dohodou (článok 50 zákona o rodine). V oboch prípadoch sa neuskutoční mimosúdne konanie povinného poradenstva – forma odbornej pomoci rodinným príslušníkom pri dosahovaní rozhodnutí založených na spoločnom súhlase týkajúcich sa rodinných vzťahov, ktorú poskytuje tím odborníkov z regionálneho úradu Chorvátskeho inštitútu pre sociálnu prácu (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) (články 321 – 322 zákona o rodine), a manželia okamžite vstupujú do (občianskeho alebo nespоровého) súdneho rozvodového konania, ktoré je pomerne jednoduché a rýchle. Uvedené sa vzťahuje aj na súdne konanie na účely anulovania manželstva, ak manželia nemajú spoločné maloleté dieťa.

Manželia s maloletým dieťaťom môžu začať súdne konanie buď tak, že ktorýkoľvek z nich podá návrh na rozvod, alebo obaja podajú žiadosť o rozvod dohodou (článok 50 zákona o rodine). Pred začatím rozvodového konania (podaním návrhu alebo žiadosti o rozvod po vzájomnej dohode), ak majú manželia spoločné maloleté dieťa, sa však musia zúčastniť povinného mimosúdneho poradenstva. Ide o formu odbornej podpory pre rodinných príslušníkov k dosiahnutiu rozhodnutí založených na spoločnom súhlase týkajúcich sa rodinných vzťahov, ktorú poskytuje tím odborníkov z krajského úradu Chorvátskeho inštitútu pre sociálnu prácu (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) s príslušnosťou pre miesto, v ktorom má dieťa trvalý alebo prechodný pobyt, prípadne miesto, v ktorom mali manželia naposledy spoločný trvalý alebo prechodný pobyt (články 321 – 322, zákona o rodine). Účelom takýchto postupov je poskytnúť manželom odbornú pomoc, ktorá zahŕňa vytvorenie plánu spoločnej rodičovskej starostlivosti, čo je dohoda o právnych dôsledkoch rozvodu, v ktorej musia byť podrobne stanovené: miesto a adresa bydliska dieťaťa, čas, ktorý dieťa stráví s každým rodičom, ako sa budú zdieľať informácie týkajúce sa súhlasu s rozhodnutiami, ktoré majú vplyv na dieťa, ako sa budú zdieľať dôležité informácie o dieťati, výška výživného ako záväzku rodiča, s ktorým dieťa nebyva, ako aj to, ako sa budú riešiť budúce problémy. Rodičia môžu vypracovať plán spoločnej rodičovskej starostlivosti počas povinného poradenstva alebo ho môžu vypracovať sami alebo počas mediácie v rodinných veciach (mimosúdny proces, v ktorom sa manželia pokúšajú vyriešiť spory vyplývajúce z rodinných vzťahov na základe spoločného súhlasu s podporou jedného alebo viacerých mediátorov v rodinných veciach – článok 331 zákona o rodine). Vytvorením plánu spoločnej rodičovskej starostlivosti si manželia môžu zvoliť jednoduchšie a rýchlejšie nespоровé rozvodové konania, ktoré

sa začína podaním žiadosti (články 52, 54 – 55, 106 a 453 – 460 zákona o rodine). Manželia so spoločným maloletým dieťaťom musia k svojej žiadosti o rozvod (článok 456 zákona o rodine) dohodou pripojiť správu o povinnom poradenstve, ktoré sa uvádza v článku 324 zákona o rodine, a plán spoločnej rodičovskej starostlivosti, ktorý sa uvádza v článku 106 zákona o rodine.

Ak manželia nevypracujú plán spoločnej rodičovskej starostlivosti, ktorý obsahuje dohodu o vyššie uvedených právnych dôsledkoch rozvodu, o týchto záležitostiach automaticky rozhodne súd príslušný v občianskom rozvodovom konaní, ktoré sa začalo na základe podania návrhu (články 53 – 54, 56 – 57 a 413 zákona o rodine). Ak majú manželia spoločné maloleté dieťa, musia k návrhu na rozvod priložiť správu o povinnom poradenstve, ktoré sa uvádza v článku 324 zákona o rodine.

12 Môžem získať právnu pomoc na pokrytie nákladov konania?

V chorvátskom právnom systéme sa bezplatná právna pomoc a možnosť oslobodenia od platby za súdne konania a platby súdnych poplatkov upravujú v zákone o bezplatnej právnej pomoci (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN č. 143/2013 a 98/2019). Na primárnu právnu pomoc má účastník konania nárok pri všetkých konaniach vrátane manželských sporov a iných konaní podľa rodinného práva, za predpokladu, že spĺňa zákonné požiadavky (články 9 – 11 zákona o právnej pomoci). Na sekundárnu právnu pomoc má účastník konania nárok pri konaniach podľa rodinného práva a iných konaniach stanovených v právnych predpisoch, za predpokladu, že spĺňa zákonné požiadavky (články 12 – 25 zákona o právnej pomoci). Otázka získania oslobodenia od platby poplatkov za konkrétne konania vrátane konaní podľa rodinného práva, sa upravuje v článku 13 ods. 3 zákona o právnej pomoci. Osobitný dôraz by sa mal venovať ustanoveniam, ktorými sa:

1. upravuje poskytovanie sekundárnej právnej pomoci bez stanovenia finančnej situácie dotknutej osoby (článok 15 zákona o právnej pomoci);
2. upravuje postup získania sekundárnej právnej pomoci (články 16 – 18 zákona o právnej pomoci);
3. upravuje rozsah poskytovania sekundárnej právnej pomoci (článok 19 zákona o právnej pomoci); a
4. upravujú procedurálne otázky a iné otázky relevantné na získanie právnej pomoci (články 20 – 25 zákona o právnej pomoci).

Zároveň sa zohľadňujú články 10 a 11 zákona o súdnych poplatkoch (*Zakon o sudskim pristojbama*) [NN č. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15, 118/18 a 51/23], pokiaľ ide o účastníkov konania, ktorí sú vždy oslobodení od platby súdnych poplatkov.

13 Dá sa odvolať proti rozhodnutiu o rozvode manželstva / rozluke / anulovaní manželstva?

Môže sa podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu o rozvode alebo anulovaní manželstva. Toto právo majú počas konania obaja účastníci konania. V zákone o rodine sa opravné prostriedky v manželských sporoch výslovne neupravujú. V ustanoveniach článku 346 sa však stanovuje alternatívne uplatňovanie ustanovení zákona o občianskom súdnom konaní (*Zakon o parničnom postupku*) (NN č. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 a 155/23).

V článku 348 zákona o občianskom súdnom konaní sa upravujú opravné prostriedky proti rozsudku a v článku 378 opravné prostriedky proti rozhodnutiu. Pokiaľ ide o právne opravné prostriedky, v zákone o rodine sa stanovuje, že súdne preskúmanie nie je prípustné v prípade druhostupňových rozsudkov vydaných v manželských sporoch (článok 373 zákona o rodine).

14 Čo musím urobiť pre to, aby bolo rozhodnutie o rozvode / rozluke / anulovaní manželstva, ktoré vydal súd iného členského štátu, uznané v tomto členskom štáte?

Podľa článku 30 nariadenia (EÚ) 2019/1111 sa takéto rozhodnutie uznáva v Chorvátsku bez toho, aby bolo potrebné akékoľvek osobitné konanie.

Okrem toho sa nevyžaduje žiadne osobitné konanie pri aktualizácii záznamov členského štátu o osobnom stave

na základe rozhodnutia o rozvode, rozluke alebo anulovaní manželstva, ktoré bolo vydané v inom členskom štáte a proti ktorému už podľa právneho poriadku tohto členského štátu nie je možné podať ďalší opravný prostriedok.

15 Na ktorý súd sa mám obrátiť, ak sa chcem odvolať proti uznaniu rozhodnutia o rozvode / rozluke / anulovaní manželstva, ktorý vydal súd v inom členskom štáte? Aký postup sa uplatňuje v týchto prípadoch?

Žiadosti o uznanie alebo neuznanie rozhodnutia (článok 21 ods. 3 nariadenia Brusel IIa) sa musia podať na mestský súd (*općinski sud*) s miestnou príslušnosťou. V takomto prípade sa uplatňuje postup podľa oddielu 2 kapitoly III nariadenia Brusel IIa.

Právny prostriedok nápravy, t. j. odvolanie podľa článku 33 nariadenia Brusel IIa, sa podáva na druhostupňový súd [okresný súd (*županijski sud*)] prostredníctvom prvostupňového súdu, ktorý vyniesol rozhodnutie (mestský súd z uvedeného zoznamu).

16 Aké rozvodové právo uplatňuje súd v rozvodovom konaní medzi manželmi, ktorí nemajú bydlisko v tomto členskom štáte, alebo ktorí majú inú štátnu príslušnosť?

Ak si manželia zvolili rozhodné právo pre rozvod, uplatní sa jedno z týchto práv: právo krajiny, v ktorej majú obaja manželia obvyklý pobyt v čase výberu rozhodného práva; právo krajiny, v ktorej mali posledný spoločný obvyklý pobyt, ak jeden z nich má stále obvyklý pobyt v tejto krajine; právo krajiny, ktorej štátnym príslušníkom je aspoň jeden z nich v čase výberu rozhodného práva; chorvátske právo [článok 36 zákona o medzinárodnom súkromnom práve (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*), NN č. 101/17 a 67/23]. Ak si manželia nezvolili rozhodné právo v súlade s článkom 36 zákona o medzinárodnom súkromnom práve, na rozvod sa bude vzťahovať jedno z týchto práv:

1. právo krajiny, v ktorom majú obaja manželia obvyklý pobyt v čase začatia rozvodového konania;
2. právo krajiny, kde mali posledný spoločný obvyklý pobyt, ak má jeden z nich stále obvyklý pobyt v danej krajine;
3. právo krajiny, ktorej sú štátnymi príslušníkmi v čase začatia rozvodového konania;
4. chorvátske právo.

Táto webová stránka je súčasťou portálu [Vaša Európa](#).

Privítame vašu [spätnú väzbu](#), pokiaľ ide o užitočnosť poskytnutých informácií.

■ Posledná aktualizácia: 09/12/2024

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.